

har bragt, er fuldstændig fordrejede i forhold til de oplysninger, vi har i regeringen, og som vi har videregivet til Folketinget« mener, at der gælder særlige regler for pressens behandling af oplysninger, der vedrører regeringens politik, i forhold til behandling af øvrige oplysninger?»

Mogens Jensen (S):

Når jeg har stillet det her spørgsmål til statsministeren, er det selvfølgelig, fordi jeg er dybt forundret over den kampagne, som regeringen har igangsat mod Danmarks Radio. Statsministeren er gået ud med et meget aggressivt angreb på Danmarks Radio, hvor han stempler Danmarks Radio som utroværdig, blot fordi DR har bragt en film og en række indslag, som helt berettiget forsøger at afklare, om den danske regering har forbrudt sig mod FN-konventioner og folkeretten i Afghanistan, og om regeringen i den forbindelse også har misinformeret Folketinget.

Mener statsministeren ikke, at det er helt berettiget, at Danmarks Radio forsøger at efterforske de her alvorlige forhold for Danmark, specielt når regeringen jo ikke selv vil undersøge, om det har noget på sig, eller mener statsministeren, at der gælder særlige regler for medierne, når det gælder kritiske indslag om regeringen?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Allerførst vil jeg gerne slå fast, at alle medier har ret til, jeg vil næsten sige pligt til at være kritiske over for den til enhver tid siddende regering. Man må blot stille det krav, synes jeg, som noget helt selvfølgeligt, at når man angriber nogen, så gør man det på baggrund af faktisk korrekte oplysninger, og det krav har i en række tilfælde ikke været opfyldt.

Det er så blot det, jeg har peget på og opfordret til noget selvkritik. Men lad os nu holde fast i, hvad det her drejer sig om. Det drejer sig om en politisk film, der er fremstillet i et snævert samarbejde med hr. Frank Aaen, og det burde jo få alle advarselslamper til at blinke, også hos hr. Mogens Jensen.

Mogens Jensen (S):

Nu ved jeg jo ikke, hvem det er, der fører kampagne, for er det ikke sådan, at det er regeringen, som har iværksat en decideret kampagne mod Danmarks Radios redaktionelle frihed, når vi gennem det seneste halve år har set både indenrigsministeren, undervisningsministeren,

kulturministeren, forsvarsministeren og nu i dag i Jyllands-Posten socialministeren komme med helt klare kritiske angreb mod Danmarks Radio?

Er det ikke her, vi har kampagnen? Jeg kender intet til hr. Frank Aaens forhold til den pågældende film, men er det ikke en kampagne fra regeringens side mod Danmarks Radio, vi her er vidne til?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jamen hvis hr. Mogens Jensen ikke er bekendt med hr. Frank Aaens meget tætte involvering i fremstillingen af denne film, så burde hr. Mogens Jensen studere dagspressen, hvoraf det meget klart fremgår – hr. Frank Aaen har oven i købet selv bekræftet det – at han har ydet en sådan, kan man sige formodentlig uhonoreret konsulentassistance i forbindelse med fremstillingen af filmen. Så det kan hr. Mogens Jensen forvisse sig om blot ved at følge med i, hvad der skrives og siges i medierne i det daglige.

Og så vil jeg gerne sige, at der aldeles ikke er tale om nogen kampagne. Det, regeringen og dens ministre blot gør, er at påpege faktuelle fejl, når de optræder. Og jeg vil sige, at enhver minister ligesom enhver anden borger i dette samfund selvfølgelig har ret til at påpege, når der bringes forkerte oplysninger.

Mogens Jensen (S):

Nu har jeg stor respekt for, at hr. Frank Aaen faktisk har forsøgt at bruge noget tid på at finde ud af, hvad der egentlig er foregået i den her meget alvorlige sag i Afghanistan. Det er jo ikke noget, regeringen har villet oplyse Folketinget specielt meget om.

Kl. 13.10

Må jeg ikke spørge statsministeren, om han ikke mener, at det reelle problem i det her er – når der nu er uenighed om, hvad der er foregået, og hvad der ikke er foregået – at regeringen ikke selv ville iværksætte en undersøgelse af, hvad der faktisk er foregået i Afghanistan.

Hvis statsministeren kom med sådan et tilsagn her i dag, kunne vi jo lukke enhver diskussion om, om det ene medie har ret, det andet medie har ret eller for den sags skyld regeringen har ret.

Er det ikke her, problemet ligger: Man vil gerne sætte en undersøgelse i gang af medierne, men ikke af sig selv og af, hvad der faktisk er foregået?